No. 78. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag 30 Junij.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Verkiezing van buitengewone Leden voor de Staten-Generaal.

De tijd, op welken tot die verkiezing zal worden overgegaan, nadert met rassche schreden.

Wij hebben niet kunnen vernemen, in hoever er, even als in gewone gevallen, gesolliciteerd, geknipt en gemachineerd wordt, om dezen of dien candidaat te doen benoemen.

Wel beschouwd, bestaat er nu ook minder prikkel, om naar deze betrekking te staan.

Vooreerst toch, zal zij slechts kort van duur zijn, terwijl men de verkiezing in de meeste *gewone* gevallen kan beschouwen, als voor het leven te geschieden.

Ten anderen, is het nog onzeker, of er eenige belangrijke belooning aan de waarneming dier kortstondige betrekking verbonden zal zijn.

Ten derde verliest men, door die benoeming de betrekking als lid der Provinciale Staten, en zal zich dus aan eene nieuwe verkiezing, tot vervulling der vacature, moeten onderwerpen; en wie weet, wat in dezen zonderlingen tijd soms zou kunnen gebeuren?

Ten vierde is de taak, die men zal moeten gaan vervullen, niet zoo gansch gemakkelijk.

De natie zal toch het oog, met gespannen verwachting, op de daden en woorden ook van deze buitengewone vertegenwoordigers gevestigd houden. Zwijgt men, dan laadt men den schijn van onkunde, van ongeschiktheid op zich. Spreekt men, dan zal men *goed* behooren te spreken, of men loopt gevaar, dat de gansche natie zal vernemen, dat men *slecht* gesproken heeft.

Ten vyfde men zal eene gansch niet ligte verantwoordelijkheid op zich laden, door mede te werken tot de vaststelling eener grondwet, welke, ook na de voorgedragene wijzigingen, nog zoovele leemten en gebreken bevat, nog zulk eene groote, kostbare schaal van staatshuishouding voor onze kleine land in wezen houdt, en ook in andere belangrijke opzigten zoo weinig aan de wenschen en behoeften der natie voldoen zal.

Aan het doen ontstaan der gevolgen, welke vroeg of laat uit dezen stand van zaken moeten geboren worden, zal men dan medepligtig zijn, voor zoover men niet krachtdadig dit ontstaan zal hebben getracht te beletten, en de beschuldigende stem der natie kan zich deswege dan welligt nog eens, in lateren tijd, luide en met klem doen hooren.

De overweging van dit een en ander zou het wel eens niet zeer bevreemdend kunnen maken, wanneer er, om tot deze betrekking benoemd te worden, niet zoo ernstig en vlijtig gesolliciteerd en gemachineerd werd, als wel in gewone gevallen. En dit zoo zijnde, zullen de Provinciale Staten van zelve vrijer en onbelemmerder in hunne keuzen worden.

Welligt dan ook, dat dááruit zal voortvloeijen, dat men *nu*. naar eenen kandidaat rond ziende, zich zal afvragen:

Heeft deze, in zijne tot dusver bekende loopbaan, bewijzen gegeven, van *waarachtige verdiensten en bekwaamheden*, van *zucht tot bevordering der algemeene belangen des lands*, van *moed*. *onafhankelykheid en regtschapenheid van karakter?*

Welligt dat men, dit doende, ook nog wel zoodanige mannen zou kunnen vinden, al bepaalde men zich juist niet, zoo als tot dusver in den regel geschiedde, tot de hoofdplaats der Provincie; ja het zou ons zelfs min of meer beleedigend of vernederend voor de overige steden van Zeeland voorkomen, wanneer al wederom de stad Middelburg *alleen* in staat werd geacht, den vereischten voorraad van Leden voor de Tweede Kamer te leveren, en dit nog wel daarom te meer, dat het algemeene gevoelen in geenen deele voor uitgemaakt schijnt te houden, dat de tot dusver uit *die* stad gedane keuzen, zoo bijzonder uitnemend waren, dat alle hoop zou zijn afgesneden, om althans iets daarmede gelijk [illegible] te erlangen, [illegible] vertegenwoordiger te leveren ook aan eenen der overige Zeeuwsche steden te gunnen.

Dat het dit jaar aftredende gewone lid wel op nieuw weder zal worden ingekozen, hieraan zal niemand twijfelen, en wij willen dienaangaande dan ook maar geene woorden verspillen.

Wat wij echter *willen*, is: nogmaals te doen opmerken, dat het bij deze gelegenheid verkiezen van mannen, welke om hunne verdiensten, hunne vaderlandsliefde en onafhankelijkheid van karakter, niet hoog in de achting der bewoners van dit gewest staan aangeschreven, — een vernieuwd en allesovertuigend bewijs leveren zal voor de ongeschiktheid der Provinciale Staten tot het verkiezen van Vertegenwoordigers, bestemd om de belangen *der natie in het algemeen*, voor te staan; dat zulke keuzen dus het onmisbaar gevolg zullen moeten hebben, van aan iedereen, die het nog niet zag, de oogen te openen, aangaande de volstrekte noodzakelijkheid, de allerdringendste behoefte aan de invoering, ook hier te lande, van het stelsel van *regtstreeksche verkiezingen*, ten einde eenmaal te geraken tot eene echt nationale vertegenwoordiging, dat is eene vertegenwoordiging, welke de belangen van *al* de standen der maatschappij, en niet maar die van eenen enkelen, met gelijken ijver, belangstelling en onpartijdigheid voorstaat en behartigt; eene vertegenwoordiging welke de stem en het gevoelen *van de verstandelyke meerderheid der natie* in waarheid uitdrukt.

Wij onthouden ons, ten slotte nog eenen aanval te doen op het geweten der Provinciale Staten, en voor hen uit een te zetten wat hun eed van hen vordert of hun verbiedt.

Indien het hooge gewigt der omstandigheden; de veege toestand, waarin het vaderland zich door het tot nu toe gevolgde stelsel van » angstige gedweeheid" (zoo als de Heer Groen van Prinsterer het noemt) gebragt ziet; indien het meer en meer zich openbarende gevoelen der beschaafde en lastdragende staatsburgers niet zóódanig op hen werkt, dat zij hunne onafhankelijkheid, met opzigt tot de door hen te doene keuzen bewarende, die op de *meest waardijen* uitbrengen, wat zou het baten, al vulden wij tallooze kolommen met redeneringen om hen te overtuigen, dat zij volgens eed en pligt hier toe gehouden zijn?

Wij laten dit dus hier maar achterwege en — zullen afwachten. X.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 23. Junij. Te Napels schijnt men te vreezen dat de onderhandelingen te Parijs, wegens de geschillen tusschen de Engelsche en Napelsche Regeringen, op de lange baan geschoven zullen worden. Intusschen heeft zich het Engelsche eskader, met uitzondering van drie linieschepen en een fregat, van de reede verwijderd, en is eene stoomboot naar Malta afgezonden, om het bevel tot vrijlating der napelsche vaartuigen over te brengen, welke aldaar nog teruggehouden werden.

— Het gerucht wilde, dat Frankrijk en Engeland veel moeite aanwenden om Koning *Ferdinand* tot het uitvaardigen eener constitutie te bewegen, maar dat het Oostenrijksche Kabinet alles aanwendt om zulks te verhinderen.

— Heden was de eerste dag van het Guttenbergsche feest, hetwelk dezen ochtend ten zes ure op eene eigenaardige wijze door eene schoone muzijk van twee der stads-torens geopend werd. Reeds toen waren de straten, door welke de feestelijke optogt trekken zoude, opgevuld met menschen, terwijl ook alle vensters en tot zelfs de daken met duizenden aanschouwers prijkten. Ten 9 ure gaven het gelui der klokken en het gebulder des geschuts het sein tot het in beweging stellen van den optogt [illegible] duurde voort tot de stoet aan de plaats zijner bestemming was gekomen. Dezelve werd geopend door eene afdeeling der stadweer, en onderscheidene korpsen dezer schoone milicie sloten op beide zijden den togt in. De stoet zelf was in vier afdeelingen verdeeld, waarvan elke door muzijk voorafgegaan en gevolgd werd.

Ten 10½ ure kwam de togt, door schitterende muzijk ontvangen, in het op de Rossmarkt daartoe opgerigte amphitheater aan. Op eene estrade stonden hier de standbeelden van *Guttenberg*, *Fust* en *Scheffer*. Vlak tegenover zaten op eereplaatsen de senaat, het stedelijk bestuur, het wetgevende ligchaam, en voorbij deze trokken nu de onderscheidene afdeelingen des stoets naar de haar aangewezene plaatsen; na een groot koraal, hetwelk door al de aanwezige muzijkkorpsen, uit ruim 250 blaasinstrumenten bestaande, werd uitgevoerd, hield de Predikant Dr. *Friedich* eene schitterende feestrede. Daarop begon het eigenlijke drukkersbedrijf; er werden letters gegoten; de zetters zetteden feestliederen, die door drukkers op eene snel- en op eene handpers gedrukt werden, terwijl door boekbinders de bladen afgesneden en geperst werden. Terwijl dit geschiedde, hieven de zangvereenigingen en scholen dankliederen aan, en paarden zich het gebulder des geschuts, het gelui der klokken en het geroffel der trommels met het feestgezang. Ten 12 ure was dit gedeelte van het feest afgeloopen.

De stoet telde wel 5000 personen en in het amphitheatre en rondom hetzelve op de Rossmarkt waren ongeveer 30,000 menschen vereenigd. Het schoone weder begunstigde de plegtigheid, die zonder eenige stoornis afliep.

— Men meldt uit Bromberg dd. 18 Junij. In Schwetz hebben ongeregeldheden plaats gehad, tengevolge van de verhalen in de dagbladen van den moord van pater *Thomas* te Damascus. Een bij eene Joodsche familie dienende Christen knecht had in stilte de dienst verlaten, en was van daar vertrokken. Plotseling verspreidde zich het gerucht, dat de Joden dien knecht hadden vermoord, om zijn bloed bij het vervaardigen van het ongezuurde paaschbrood te gebruiken. De door drank opgeruide menigte gaf zich aan geweldenarijen over, en was niet rustig voor dat de magistraat den vermisten knecht, die zich in het Kulmische ophield, naar Schwetz deed brengen; waarop de menigte uiteen ging.

ENGELAND.

LONDEN, den 24. Junij. Volgens het berigt eener Commissie aan het Lagerhuis bedroeg het getal der stoomschepen, van 1817 tot 1839 ingesloten verongelukt, 92, waaronder slechts 22 door het springen van den ketel. In het geheel kwamen er 461 menschen bij om, door het springen van den ketel slechts 77. Bij de gewone handelvloot daartegen hadden van 1816 tot 1818 alleen 1114, en van 1833 tot 1835 1573 schipbreuken plaats, terwijl 89 en 129 schepen vermist worden. In de eerste periode vergingen 49, in de laatste 81 met de geheele manschap, en er kwamen over het geheel 1700 en 1714 menschen om. Volgens de berekening eener Commissie, welke berigt gaf omtrent de oorzaken van het toenemen der schipbreuken, gaat jaarlijks eene waarde van bijna 3 mill. p. st. ter zee verloren, en er komen niet minder dan 1000 om. In het jaar 1835 kon men op 46 zeilschepen één verongelukt rekenen, terwijl bij de stoomschepen deze verhouding van 72 tot 1 bedroeg. Ten gevolge daarvan schijnt bij de stoomvaart minder gevaar dan bij de gewone.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 24. Junij. Heden zijn uit Mostaganem van den 14n tijdingen ontvangen, welke, bijaldien zij zich bevestigen, van groot gewigt voor de vorderingen van het Fransche leger kunnen zijn. Er zou

namelijk eene soort van opschudding onder de Arabieren in het land van Mascara zijn ontstaan, hebbende zich bij afwezigheid van *Abd-el-Kader* met zijne geregelde troepen, een marabout aan het hoofd der insurrectionele beweging geplaatst en zelfs eenige gevechten tegen de gevestigde autoriteiten bestaan. Wanneer derhalve de expeditie der onzen tegen *Abd-el-Kader* nog twee maanden kan uitgehouden worden, zou het onvermogen van het opperhoofd voor een ieder ten duidelijkste blijken.

— Het gerucht heeft zich verspreid, dat de Londensche conferentie besloten had, *Mehemed-Ali* nog eenmaal en voor het laatste te sommeren, aan de Porte al het op dezelve veroverde grondgebied terug te geven, en hem veertien dagen tijd van beraad te verleenen; na verloop van welken termijn, zoo hij niet aan de sommatie voldeed, de Engelsche en Russische vloten, de havens van Syrie en van Egypte zouden komen blokkeren. De Fransche Ambassadeur *Guizot* zou geweigerd hebben tot dit besluit toe te treden, en verklaard hebben hiertoe nadere instructiën van zijn gouvernement te moeten verzoeken.

Inmiddels, en wat hier ook van zijn moge, doen de toebereidselen van *Mehemed*-Ali voorzien; dat het jaar 1840 niet ten einde zal loopen, zonder dat het Oosten het tooneel van gewigtige gebeurtenissen geweest zal zijn.

BELGIE.

BRUSSEL, den 25. Junij. In de gemeente van Hunnut is door eenen luchtbol, die door eenen troep koord-dansers, zonder voorkennis van het plaatselijk bestuur was opgelaten, brand veroorzaakt. Zes huizen en vier schuren zijn geheel afgebrand en de schade van meubelen en ander materieel is aanmerkelijk. Drie der huizen, en drie der schuren waren verzekerd. Het niet verzekerde wordt op ongeveer de 34600 franken begroot.

— Verscheiden nieuwspapieren deelen het treurig berigt mede, dat de beroemde fabrikant, de Heer *John Cockerill*, te Warschau aan de gevolgen eener beroerte zou overleden zijn.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 25. Junij. In den afgeloopen nacht is alhier in hoogen ouderdom overleden *Leopold* Graaf *van Limburg Stirum*. Hij was Generaal der infanterie, Gouverneur der residentie, lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal en grootkruis der beide nederlandsche ridderorden. Met de Graven *van Hogendorp* en *van der Duyn van Maasdam* vormde bij het driemanschap, dat zich in 1813 tot herstelling van Nederlands onafhankelijkheid kloekmoedig aan het hoofd onzer natie plaatste. Zijn naam zal, al ware het alleen door de hulde, hem in *van der Palms* gedenkstuk gebragt, voor de vergetelheid bewaard blijven.

— Wij vernemen, dat bij Koninklijk besluit van den 22. dezer, is bepaald, dat het exercitie-smaldeel bestemd om in de Noordzee te kruisen, zal bestaan uit het Fregat *de Sambre*, de Korvet *Argo*, en de brikken *Kourier*, *Venus* en *Windhond*. Het bevel over dit smaldeel is opgedragen aan den Kapitein ter zee *J. P. Machielse*, terwijl voorts bij dit besluit is bepaald, dat de kruistogt met den 1. Julij aanstaande een aanvang nemen, en niet vóór de laatste helft der maand Augustus zal eindigen.

ZIERIKZEE, den 25. Junij. Deze stad, welker in zoodanig verval, dat men de toekomst duister te gemoet zag, schijnt zich uit dien toestand te zullen opheffen; — immers, behalve de oprigting eener reeds bloeijende calicotsfabrijk en de aanvankelijk gunstige werking van andere belangrijke ondernemingen, zag dezelve zich begunstigd met eene scheepstimmerwerf, op welke twee schepen voor de vaart op de Oost-Indiën in aanbouw zijn, en die vele belangrijke voordeelen aan deze Stad belooft; thans evenwel wordt die hoop grooter en levendiger, nu men wederom het geluk heeft, dat de Heer *Strickaert*, zich binnen deze Stad bepaald gevestigd hebbende, mede eene scheepstimmerwerf, genaamd *de goede Intentie*, heeft opgerigt, op welke den 20. dezer de kiel gelegd is, van een barkschip, metende circa 325 Java-lasten, genaamd *Marie en Julie*, geschikt voor de bovengenoemde vaart, voor rekening van den Heer *Serruys*, te Rotterdam, die ook de plegtigheid van het oprigten der stevens heeft bijgewoond.

Ieder, die bij het welvaren der ingezetenen dezer Stad levendige vreugde koestert, verheugt zich in deze bedrijvigheid, en ziet met belangstelling te gemoet, wat uit deze worden kan; — moge die hoop niet worden te leur gesteld, en iedere onderneming bloeijen, en alzoo beloonen mogen de pogingen, welke, tot herstel van verloren welvaart, zijn en worden aangewend.

Mengelingen.

WIJN, VROUWEN, GEESTIGHEID EN WAARHEID.

Deze vier zijn even zoo aangenaam, als men dezelve matig vereert, als verderfelijk, wanneer men dezelve hartstogtelijk bemint; zij zijn even zoo aanlokkend als gevaarlijk, zoo aantrekkelijk als terugstootend, zoo heilzaam en troostrijk als doodelijk en vertwijfeling aanbrengend.

Wijn, Vrouwen, Geestigheid en Waarheid zijn elkander in zoo vele punten gelijk, in zoo vele elkander tegen overgesteld, dat dezelve ons in een doolhof voeren moet.

Wij beminnen oude Wijn en jonge Vrouwen, jonge Geestigheid en oude Waarheden. Vele beminnen zware Wijn en lichte Vrouwen, ligte Geestigheid en zware Waarheden. Somtijds bemint men roode Wijn, witte Vrouwen, groene Geestigheid en zwarte Waarheden; wrange Wijn en zachte Vrouwen, zachte Geestigheid en wrange Waarheden. —

De Wijn neemt het hoofd in, de Vrouw het hart, de Geestigheid den geest, de Waarheid de ziel. Somtijds gaat helaas den Wijn door met de vrouw, dat is, het hoofd met het hart, en de ziel met den geest, dat is, de waarheid met de geestigheid. Menig man verlaat zijne vrouw ter liefde van den wijn, menig schrijver verlaat de waarheid ter liefde van de Geestigheid; en zelfs menig een verlaat de Waarheid, Wijn en Geestigheid ter liefde van de Vrouw.

Er is echte en geverwde Wijn, even als er echte en geverwde Vrouwen zijn: er is echte en geverwde Geestigheid zoo als echte en geverwde Waarheden; waterige Wijnen, waterige Vrouwen, waterige Geestigheid en waterige Waarheden. Fransche Wijn en Fransche Vrouwen maken ligtzinnig, Duitsche Wijn en Duitsche Vrouwen maken zwaarmoedig. Fransche Geestigheid en Fransche Waarheden doen lagchen, Duitsche Geestigheid en Duitsche Waarheden doen schreijen.

De Russen behandelen de Vrouwen even als den Wijn, zij zeggen: » beide moeten aan den stok groot gebragt worden," en zij behandelen de Geestigheid en de Waarheid even als de Vrouwen, met de zweep.

De Turken verbieden den Wijn en veroorlooven vele Vrouwen, omdat zij weten, dat iemand die nuchter is, zich niet vele Vrouwen nemen zal. In Duitschland verbied men de Geestigheid en veroorlooft men de Waarheid, omdat men weet, dat veroorloofde Waarheid slechte Geestigheid is. (*Mepp. C.*)

MILIANA.

Miliana is het oude Maniana; nog zijn deszelfs omstreken als overdekt met aloude bouwvallen, en in de stad zelve worden nog wel, doch slechts ten deele bewaarde overblijfselen van Romeinsche bouwkunst gevonden. Twee uren verre van Miliana, aan de oevers van de Chelif, ziet men eene onmetelijke uitgestrektheid gronds, geheel bedekt met brokken van gebouwen, gehouwen en gebakken steen, geknotte zuilen enz.; op eene menigte andere punten der provincie hervindt men sporen van gedenkteekenen der Romeinsche grootheid, en die puinhoopen, thans verstrooid en door de Arabieren vertreden, getuigen, hoe bloeijend deze landstreek geweest moet zijn, alvorens zij door natuur-gebeurtenissen en door de invallen der Barbaren onderst boven gekeerd werd.

Cherchell (Iglia Caesarea) de voornaamste haven en hoofdstad van Numidie geworden zijnde, lokte de Romeinsche bevolking tot zich, en weldra deed de vruchtbaarheid van den grond, de gezondheid der luchtstreek, de grootschheid der landtooneelen, haar besluiten, zich grootendeels in dit oord van Afrika neder te zetten, waar zij hopen kon, ten minste het leven en de goederen der aarde in veiligheid te kunnen genieten, terwijl Rome en Italië onophoudelijk door staatsvormen geteisterd werden. Miliana werd, door zijne ligging in het hart van een zoo rijk gezegend gewest, een middenpunt van beschaving, een bloeijende en groote stad, de verblijfplaats van eene menigte familiën der Romeinsche aristocratie. De zoon van *Pompejus* stierf in deze streken en de meeste geschiedschrijvers plaatsen zijn graf te Miliana.

Thans is er van al dien luister niets overgebleven; Miliana is nog slechts een armelijk vlek; hetwelk de aardbeschrijvers met den naam van stad vereerd hebben; de dorpen rondom Parijs zouden ware Babilons zijn wanneer men dezelve met dit ellendig nest vergeleek; Miliana is thans nog, even als ten tijde der Romeinen, een zeer gewigtig punt, uit hoofde van de voordeelen zijner ligging, welke de sleutel der binnenlanden is, den toegang openende tot de rijke vlakten, die tusschen den Chelif en den Mazafran gelegen zijn; eindelijk Miliana is het hoogste punt van den bergketen, welke de vlakte der Metidja aan haar westelijk uiteinde besluit en dekt.

Miliana ligt ongeveer 28 uren zuidwestwaarts van Algiers, en 14 of 15 uren van Cherchell. Van de hoeve van Mouzaïa naar eerstgemelde stad op weg gaande, komt men door een deel van het woongebied der Hadjouten, een gebied, hetwelk het schoonste en vruchtbaarste gedeelte van geheel de Metidja-vlakte omvat. Wanneer men de Oued-Gert nadert, begint de grond ongevoeliglijk te rijzen en men dringt in den keten der bergen; eindelijk wordt men Miliana in eenen krans van tuinen en boomgaarden gewaar. De stad ligt aan de helling eens bergs, van waar het oog de uitgestrekte vlakten langs den Chelif en al het land naar Medeah overziet; hare straten zijn eng en donker, maar de overvloed aan bronwellen van zuiver en helder water onderhoudt in geheel den omtrek de frischheid van den heerlijksten plantengroei.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 29. Junij. Sedert den 26. dezer zijn alhier ter Reede gekomen: Voor Gend bestemd:

De vrouw Kea, G. H. Doyer, van Koningsbergen, met lijnz. *Anna Maria*, J. F. Muys, van Bordeaux, met wijn; *Beheaig*, J. Pettersen, van Riga, met houtwaren. Voor Antwerpen bestemd:

Princess Victoria, T. Minter, van Hamburg, met passagiers en stukgoederen; *Maria Mathilda*, A. C. Svanev, van Retkioding; *Thronther*, M. Nielsen; *Hoppet*, W. B. Rheinlander, beide van Pillau, met rogge; *St. Antonius*, M. A. Klein, van Dantzig, met zaad en rogge; *Zotoff*, J. Merrill, van New-Orleans, met tabak en katoen; *Henriette Charlotte*, H. P. Braas, van Riga, met hennipzaad; *Kroonprins*, K. O. Simonsen, van Bergen, met stukgoederen; *Geman*, L. Gross, van Mobile, met katoen; *Koningsberg*, P. Nielson, van Sundswald; *Agnes*, G. H. Permien; *Dries*, F. Zeplien, beide van Riga, met houtwaren; *Harmina*, C. R. Ringering, van Koningsbergen, met lijnzaad; *Jantina*, W. J. Kramer, van Dantzig, met raapzaad; *l'Aigle*, F. van der Steen, met koffij en suiker; *Angelina*, H. H. Koop, van Pillau; *Titiana*, C. Rathke, van Dantzig, beide met rogge; *Friedrich*, H. Voss, van Riga, met houtwaren; *Martha Annetta*, P. H. Pauls, van Stettin, met tarwe; *Antwerpen*, T. Jackson, van Londen, met passagiers en stukgoederen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

The Soho, T. Whitecombe, naar Londen, met stukgoederen; *Johanna Cornelia*, A. Leeuwen, naar Rotterdam, met wijn; *Herkules*, C. Zeplien, van Trieste, met mechaniek; *Florence*, T. C. Stoddart, naar Manilla; *Amerika*, J. H. Stephausen, naar Wiborg; *Drymo*, J. C. Carter, naar Montevideo; *Cora*, D. Jackson; *Matamora*, D. A. Lowe, beide naar Ubes; *Aeoidere*, A. M. Know, van Charlestow; *Marie Fraser*, R. Alderidge, naar Noorwegen; *Thetis*, E. Barbary, naar Leith; *Julia*, R. B. Wulfse, op avontuur; *Kesia*, J. Spencer, naar de Oostzee; *de Maria*, M. Bucholt, op avontuur; *Lydip Abegg*, H. C. Oortgiese, naar Bergen; *Ales Ops*, W. Beads, naar Montevideo, alle vijftien met ballast.

Van Gend gezeild: *Le Cerf*, F. Fantome, naar Dantzig, met ball.

— In den nacht tusschen den 25. en 26. dezer, is op de Noorder Rassen geraakt het Pruissische barkschip *Amalia*, kapitein *J. J. Zimmerman*, komende van Memel, met eene lading hout, bestemd naar Bristol, welke, na op een droogen bol van Caloo, des nachts zijn roer afgestooten te hebben, des morgens op de bovengenoemde Rassen was zittende, hetwelk bij het aanbreken van den dag, door de in zee kruissende Vlissingsche Loodsboot H No. 4, Schipper *A. de Wijs* en deszelfs equipagie gezien werd, welke oogenblikkelijk naar het in nood zijnde schip toe zeilde. Bij hetzelve genaderd zijnde, was er geene mogelijkheid door de hoog loopende zee en droogte om bij hetzelve aan boord te komen, maar de wind hand voor hand bedarende, werden van de Loodsboot twee loodsen aan boord gezet. Daar het schip vol water was en verschrikkelijk stootte, besloot de kapitein, equipagie en loodsen, tot behoud van hun leven, het schip te verlaten, en aan boord der Loodsboot te gaan, doch bij hetzelve te blijven, ten einde te zien wat er bij het wassen van het water aan te doen zoude zijn. Ten half 10 uur zag men van de Loodsboot dat het schip vlot raakte, als wanneer door de equipagie van de Loodsboot en de bark besloten werd, alles te beproeven wat mogelijk was, om het schip in vlot water ten anker te brengen.

De equipagie werd aan boord gezet met twee Loodsen, met dat gelukkig gevolg dat de loodsen het schip in elf vadem diepte ten anker bragten, en daar tot het inkomen van den vloed bleven liggen.

Daar het gebeurde van het Loodsgebouw te Vlissingen werd gezien, zoo is bij het invallen van de eb dadelijk de Loodsboot H. No. 5, Schipper *L. van der Eyck* ter adsistentie gezonden, waardoor de Loodsboot H. No. 4 in de gelegenheid werd gesteld, om eenige schepen in zee van Loodsen te voorzien, inmiddels de vloed invallende is het roerloos schip door behulp van de Loodsboot No. 5, en twee kleine vaartuigen welke den kapitein had aangenomen, tusschen de hoofden van de Westerhaven van Vlissingen omstreeks zeven uren des avonds binnengebragt.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. ... WEDTS DE SWART.